

ANDREAS
HALLÉN
1846–1925

Drei Lieder
für Frauenchor und Klavier

Tre sånger
för damkör och piano

Opus 24

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 265–267/Edition nos 265–267
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0--706900-66-7

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

1. Die Osterglocken.

1. Påskklockorna.

Andante ma non troppo.

Andr. Hallén, Op. 24.

PIANO.

mf

dim. *p*

poco cresc.

Sopran I. II.

Alt I. II.

pp

Die Glo - cken läu - ten das
Nu kloc - kor, bå - dan - de

Die Glo - cken läu - ten das O - stern ein
Nu kloc - kor, bå - dan - de på - skens tid,

mf dim. *p* *pp* *poco* *cresc.*

O - stern ein in al - len En - den und Lan - den, und from - me Her - zen
på - skens tid, kring lan - den kling - a I mån - den! I, from - ma hjer - tan,

in al - len En - den und Lan - den, und from - me Her - zen
kring lan - den kling - a I mån - den! I, from - ma hjer - tan,

cresc. *cresc.*

mf

ju - beln da - rein: der Lenz, der Lenz ist wie - der er - stan - den.

jub - len der vid: nu vår'n, nu vår'n är å - ter upp stån - den!

Es
Det

poco cresc. *mf*

Ed.

ath - met der Wald, die Er - de treibt und klei - det sich la - chend mit
spi - rar på fält, och hvar - je lund sig klä - der i skru - den den

Es ath - met der Wald, die Er - de treibt und klei - det sich la - chend mit
Det spi - rar på fält, och hvar - je lund sig klä - der i skru - den den

Moo - - se, und aus den schö - nen Au - gen reibt den Schlaf, den
 grö - - na. Och ro - sen, väckt ut - ur sin blund, slår upp, slår

p *cresc.*

Schlaf, sich er - wa - chend, die Ro - - se.
 upp si - na ö - gon, de skö - - - na.

mf *p* *mf* *p* *dim.* *p*

Das
 Af

un poco mosso *mf*

schaf - - fen - de Licht es flam - - met und kreist, es
 him - - mel - ens ljus slås bo - - jan i - tu, slås

f

flam - met und kreist und sprengt die fes - seln - de Hül - - le.
 bo - jan i - tu, som sö - - ker lif - vet att qväf - - va.

poco riten. pp Und
poco riten. pp Och
dim. pp poco riten.

cresc. *ff*

ü - ber den Was - sern schwebt der Geist un - end - li - cher Lie - bes - fül -

cresc. *ff*

kär - - le - kens an - - de mäk - - tigt nu du ser öf - ver vatt - net sväf -

pp *ff*

p cresc. *ff*

le, und ü - - ber den Was - sern schwebt der Geist, der

p cresc. *ff*

va, och kär - - le - kens an - - de mäk - - tigt nu du

dim. *p*

f

Geist un - end - li - cher Lie - - bes - fül -

f

ser, du ser öf - ver vatt - - net sväf -

f

le.
va.

le.
va.

pp

Die Glocken läu - ten das
Nu kloc - kor, bå - dan - de

f *dim.* *p* *pp*

pp

Die Glo - cken läu - ten das O - stern ein, ———— der
Nu kloc - kor, bå - dan - de på - skens tid, ———— nu

O - - stern ein, ———— der
på - skens tid, ———— nu

pp

ff

Lenz ist wie - der er - stan - - - den. (Adolph Böttger.)

ff

vår'n är å - ter upp - stån - - - den.

f *f* *poco rit.*

*fl ändrat från gl.

2. Die stille Wasserrose.

2. Vattenliljan.

PIANO. *pp* Allegretto ma non troppo. ♩. = 80.

Sopran I. II. *pp*
 Die stil - le Was - ser - ro - se steigt aus dem blau - en
 Alt I. II. *pp*
 En vat - ten-lil - ja hö - jer sig ur den mörk - blå

See, die Blät - ter flim - mern und bli - tzen, der Kelch ist weiss wie
 sjö. Ett skim - mer präk - tigt sig bre - der från kalk så hvit som

Schnee. ————— Da
snö. ————— I

p

giesst der Mond am Him - mel all seinen gold - nen Schein, — giesst
hen - nes skö - te gju - ter qväl - lens må - ne huld — hvar

al - le sei - ne Strah - len in ih - ren Schooss hin - ein. —
strå - le som hon e - ger så ren och klar som guld. —

f *dim.* *p*
f *dim.* *p*

f *p*

Im Was - ser um die
En snö - hvit svan på

Blu - - me krei - set ein wei - sser Schwan, — der singt so süß und
vat - - tnet kret - sar kring blom - man städs; — hon sjung - er ljuft och

lei - - - se und schaut die Blu - - me an. — Er
sak - - - ta och vid dess å - - syn gläds. — Hon

molto ritard.

singt so süß und lei - - se und will ___ im Sin - - gen ver -
 sjung - er ljuft och sak - - ta, vill dö ___ i to - - ner - na

molto ritard.

gehn .
 blott .

a tempo

pp

pp

pp

pp

pp

Blu - - me, wei - - sse Blu - - - me, kannst du das Lied ver -
 blom - - ma, hvi - - ta blom - - - ma, har du min sång för -

poco meno mosso *molto ritard. e dim.*
 stehn ? _____ O Blu - me, wei - sse Blu - - me, kannst du das Lied ver -
 stått ? _____ O blom - ma, hvi - ta blom - - ma, har du min sång för -

poco meno mosso *ritard.*

pp stehn ? _____ (Emanuel Geibel.)
pp stått ? _____
a tempo *mf* *pp*

3. Lockung.

3. „Hör du ej?“

Andante sostenuto.

Piano introduction in E-flat major, 3/4 time, marked *Andante sostenuto*. The music features a series of chords in the right hand and a rhythmic accompaniment of eighth notes in the left hand. A first ending bracket spans the first four measures, leading to a second ending in the fifth measure. The piece concludes with a *ped.* (pedal) and a star symbol.

Sopran I. II. *pp* Hörst du nicht die

Alt I. II. *pp* Hör du ej en

Vocal and piano accompaniment for the first vocal line. The piano part features a series of sixteenth-note chords in the right hand and a rhythmic accompaniment of eighth notes in the left hand. The vocal line is in E-flat major, 3/4 time, marked *pp*. The lyrics are: "Hörst du nicht die Hör du ej en".

Bäu - me rau - - schen drau - ssen durch die stil - - le Rund ?

sus - ning fa - - ra ge - nom trä - dens mör - - ka rund ?

Vocal and piano accompaniment for the second vocal line. The piano part features a series of sixteenth-note chords in the right hand and a rhythmic accompaniment of eighth notes in the left hand. The vocal line is in E-flat major, 3/4 time, marked *pp*. The lyrics are: "Bäu - me rau - - schen drau - ssen durch die stil - - le Rund ? sus - ning fa - - ra ge - nom trä - dens mör - - ka rund ?".

Sopran Solo. *pp*

Hörst du nicht? Hörst du nicht? Hörst du nicht? Hörst du nicht?
 Hör du ej? Hör du ej? Hör du ej? Hör du ej?
 Lockt's dich nicht hin - Lockt's dich nicht hin -
 Loc - ka rö - ster Loc - ka rö - ster

ab - - - zu - lau - schen von dem Söl - ler in den Grund?
 un - - - der - ba - ra ej din håg i natt - - - - lig stund?
pp *pp*

Sopran Solo. *p* *f*

Lockt's dich nicht? Lockt's dich, lockt's dich
 Loc - - - - - ka ej? Loc - - - ka, loc - - - ka
 Lockt's dich? Lockt's dich nicht?
 Loc - - ka, loc - - ka ej?
cresc. *f*

nicht ?   Lockt's   dich nicht   hin - ab ,   hin - ab - - -
 ej ?   Loc - - - ka   rö - - - ster, rö - - - ster   un - - -

Wo die vie - len

Då de kla - ra

poco rit. *p*

- - zu - lau - schen ?
 - - der - ba - ra ?

Bä - che ge - hen wun - derbar im Mon - denschein und die stil - len

bäc - kar trä - da män - be - ly - sta mun - ter dans och de ty - sta

Schlös - - ser se - hen in dem Fluss vom ho - - - hen

slot - - ten skå - da ned i flo - dens spe - - - gel -

Sopran Solo.

cresc. e accel.

p

Lockt's dich, lockt's dich, lockt's dich nicht? Lockt's dich
 Loc - - ka, loc - - ka, loc - ka ej? Loc - - - - - ka

Stein.
 glans.

fp

cresc. e accel.

nicht?
 ej?

Kennst du noch die ir - - - ren Lie - der aus der al - ten schö - - nen Zeit?
 Mins du än en sång, som ta - lar om en sa - lig, svun - - nen tid;

f

Sie er - wa - chen al - - le wie - der
 hvar - - je qväll, när so - - len da - lar,

p

Nachts, in Wal - - des-ein - sam - keit, wenn
 vak - - - nar han i nat - tens frid, då

p cresc.

die Bäu - me träu - mend lau - schen und der Flie - der
 de dröm - för - - sänk - ta trä - na lyss till sång i

p

dim. *pp*

Sopr. Solo.

Komm her - ab, Kom hit ned
 duf - tet schwül, und im Fluss die Ni - xen rau - schen, komm her -
 nat - tens stund i - från Ä - girs dött - rar vä - na: kom hit

p poco rit.

poco rit.

poco rit.

cresc. *f* *poco più mosso*

komm her-ab, komm o komm, komm o komm,
 kom hit ned, kom, o kom, kom, o kom,

ab, komm, o komm, komm, o komm,
 ned, kom, o kom, kom, o kom,

p *mf poco più mosso*

poco rit. *f*

komm her-ab, o komm her-ab!
 kom hit ned, o kom hit ned!

poco rit. *f*

komm, hier ist's so kühl! (Joh. von Eichendorff.)

poco rit. *f*

kom, till ky - - lig grund!

f *pp*

1. Die Osterglocken.

1. Påskklockorna.

Andr. Hallén, Op. 24.

Andante ma non troppo.

Die Glo - cken läu - ten das
Nu kloc - kor, bå - dan - de

O - stern ein in al - len En - den und Lan - den, und
på - skens tid, kring lan - den kling - a I mån - den! I,

from - me Her - zen ju - beln da - rein: der Lenz, der Lenz ist
from - ma hjer - tan, jub - len der - vid: nu vår'n, nu vår'n är

wie - der er - stan - den. Es ath - met der Wald, die
å - ter upp - stån - den! Det spi - rar på fält, och

Er - de treibt und klei - det sich la - chend mit Moo - se, und aus den schö - nen
hvar - je lund sig klä - der i skru - den den grö - na. Och ro - sen, väckt ut -

Au - gen reibt den Schlaf, den Schlaf, sich er - wa - chend, die Ro -
ur sin blind, slår upp, slår upp si - na ö - gon, de skö -

se.
na. Das schaf - fen - de Licht es flam - met und kreist, es
Af him - mel - ens ljus slås bo - jan i - tu, slås

flam - met und kreist und sprengt die fes - seln - de Hül - le.
bo - jan i - tu, som sö - ker lif - vet att qväf - va.

SOPRAN I. II.

poco riten.
pp Und ü - ber den Wassern schwebt der Geist — un - end - licher Lie - bes - fül -
Och kär - le - kens an - de mäk - tigt nu — du ser öf - ver vatt - net sväf -

der Geist un - end - licher Liebes -
du ser, du - ser öf - ver vattnet

p cresc. le, und ü - ber den Wassern schwebt der Geist, der Geist unend - licher Lie - bes -
va, och kär - le - kens an - de mäk - tigt nu du ser, du ser öf - ver vatt - net

pp fül - le. Die Glo - cken läu - ten das
sväf - va. Nu kloc - kor, bå - dan - de

ff O - stern ein — der Lenz ist wie - der er - stan - den.
på - skens tid, — nu vår'n är å - ter upp - stån - den!

2. Die stille Wasserrose.

2. Vattenliljan.

Allegretto ma non troppo.

pp Die stil - le Wasser - ro - se steigt aus dem blau - en
En vat - ten - lil - ja hö - jer sig ur den mörk - blå

See, die Blät - ter flimmern und blit - zen, der Kelch ist weiss wie Schnee.
sjö. Ett skim - mer präk - tigt sig bre - der från kalk så hvit som snö.

p Da giesst der Mond am Him - mel all seinen gold - nen Schein, giesst
I hen - nes skö - te gju - ter qväl - lens må - ne huld hvar

f. al - le sei - ne Strah - len in Ih - ren Schooss hin - ein. —
dim. *p* strå - le som hon e - ger så ren och klar som guld. —

SOPRAN I. II.

p Im Was-ser um die Blu-me krei-set ein wei-sser Schwan, der
En snö-hvit svan på vat-tnet kret-sar kring blomman städs; hon

pp singt so süß und lei-se und schaut die Blu-me an.— Er
sjung-er ljuft och sak-ta och vid dess å-syn gläds. Hon

molto ritard. singt so süß und lei-se und will— im Sin-gen ver-gehn.
sjung-er ljuft och sak-ta, vill dö— i to-ner-na blott.

pp O Blu-me, wei-sse Blu-me, kannst du das Lied ver-stehn? O
O blom-ma, hvi-ta blom-ma, har du min sång för-stätt? O

poco

meno mosso Blu-me, wei-sse Blu-me, kannst du das Lied ver-stehn?
molto rit. e dim. blom-ma, hvi-ta blom-ma, har du min sång för-stätt?—

3

3. Lockung.

3. „Hör du ej?“

Andante sostenuto.

pp Hörst du nicht die Bäu-me rauschen draussen durch die stil-le
Hör du ej en sus-ning fa-ra ge-nom trä-dens mör-ka

pp Rund?— Hörst du nicht? Lockts dich nicht hin-ab-zu-lau-schen
rund?— Hör du ej? Loc-ka rö-ster un-der-ba-ra

von dem Söl-ler in den Grund? Lockts dich? Lockts dich nicht?
ej din håg i natt-lig stund? Loc-ka? Loc-ka ej?

4

SOPRAN I.II.

Wo die vie-len Bä-che ge-hen wun-der-bar im Mon-denschein
Då de kla-ra bäck-ar trä-da mån-be-ly-sta mun-ter dans

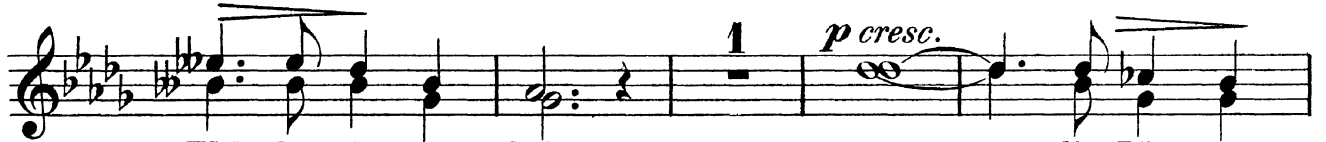
und die stil-len Schlös-ser se-hen in dem Fluss vom ho-hen
och de ty-sta slot-ten skå-da ned i flo-dens spe-gel-

Stein. Kennst du noch die ir-ren Lie-der aus der al-ten
glans. Mins du än en sång, som ta-lar om en sa-lig,

schö-nen Zeit? Sie er-wa-chen al-le wie-der Nachts, in
svun-nen tid; hvar-je qväll, när so-len da-lar, vak-nar

Wal-des-ein-sam-keit, wenn — die Bäu-me
han i nat-tens frid, då — de dröm-för-

träu-mend lau-schen und der Flie-der duf-tet schwül,
sänk-ta trä-na lyss till sång i nat-tens stund

und im Fluss die Ni-xen rauschen, komm her-ab, komm, o
i-från Ä-girs dött-rar vä-na: kom hit ned, kom, o

komm, komm, o komm, komm, hier ist's so kühl!
kom, kom, o kom, kom, till ky-lig grund!

Andreas Hallén

Andreas Hallén (1846–1925) studerade musik i Tyskland 1866–71, inledningsvis vid konservatoriet i Leipzig med följande kompositionsstudier i München för Joseph Rheinberger och i Dresden för Julius Rietz.

Efter studierna bosatte han sig i Göteborg, där han bland annat under åren 1872–78 verkade som kapellmästare i Göteborgs orkesterförening, som han också aktivt bidrog till att rekonstruera efter en tid av inaktivitet.

Åren 1879–83 bodde han i Berlin och etablerade sig då som tonsättare. Bland framgångarna fanns uruppförandet av hans första opera, *Harald Viking*, i Leipzig 1881. Men han verkade även som sånglärare i Berlin, varefter han 1884 kom till Stockholm. Där vistades han större delen av återstoden av sitt liv, med undantag av åren 1902–07, då han fanns i Malmö och ledde det av honom grundade Sydsvenska filharmoniska sällskapet.

I Stockholm grundade han Filharmoniska sällskapet, som existerade mellan åren 1885 och 1895. Han framförde en rad nya verk, men var också pionjär för äldre musik i Ceciliaföreningen (1887–89) och genom framföranden av J.S. Bachs verk. Bland annat ledde han 1890 det första svenska framförandet av *Matteuspassionen*.

Åren 1892–97 var Hallén andre kapellmästare vid Kungliga Teatern (där han 1895 dirigerade det första svenska framförandet av Richard Wagners *Valkyrian*). Han undervisade i komposition vid Musikkonservatoriet 1909–19, från 1915 med professors titel, och var dessutom verksam som musikkritiker i *Nya Dagligt Allehanda*.

I de tidiga kompositionerna utgick Hallén stilistiskt från Leipzig-romantiken och Robert Schumanns tonspråk. Han tog senare starka intryck av Richard Wagners musik och i de senare verken, bland annat operan *Waldemarsskatten*, har dessa olika stilelement smält samman med en mer nordiskt hållen stil.

Han blev invald i Kungl. Musikaliska akademien den 24 april 1884, som ledamot nr 468.

B. Tommy Andersson

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan är utgiven av Julius Bagge, Stockholm, J.B. 77.

På omslaget står: "Herrn Musikdirektor / Friedrich Reichel / in Dresden / gewidmet / Drei Lieder / für Frauenchor mit / Pianofortebegleitung / Tre sånger / för Fruntimmerskör och / Pianoforte / komponerade af / Andreas Hallén / Op. 24 / Julius Bagge / Stockholm".

Tryckår: cirka 1880.

Andreas Hallén

Andreas Hallén (1846–1925) studied music in Germany from 1866 to 1871, initially at the Conservatory in Leipzig and then studying composition in Munich for Joseph Rheinberger and in Dresden for Julius Rietz.

After his studies, he went to live in Gothenburg, where he worked as *kapellmästare* (chief conductor) of the Gothenburg Orchestral Society, which he also actively contributed to rebuilding after a period of inactivity.

From 1879 to 1883 he lived in Berlin, where he established himself as a composer. Among his successes was the first performance of his first opera, *Harald Viking*, in Leipzig in 1881. But he also worked as a song teacher in Berlin, after which he came to Stockholm in 1884. He remained there for most of the rest of his life, apart from the years 1902 to 1907, which found him in Malmö, where he led Sydsvenska Filharmoniska Sällskapet (The South Sweden Philharmonic Society), which he had also founded.

In Stockholm, he founded Filharmoniska Sällskapet (The Philharmonic Society), which existed from 1885 to 1895. He performed a number of new works, but was also a pioneer for older music in Ceciliaföreningen (The Cecilia Association) from 1887 to 1889, and through performances of the works of J.S. Bach. Amongst other things, he conducted the first Swedish performance of the *St. Matthew Passion* in 1890.

From 1892 to 1897, Hallén was second conductor at Kungliga Teatern (The Royal Opera), where he conducted the first Swedish performance of Wagner's *The Valkyrie* in 1895. He taught composition at Musikkonservatoriet (The Royal Conservatory of Music) from 1909 to 1919, gaining the title of professor in 1915, and was also a music critic for the newspaper *Nya Dagligt Allehanda*.

In his early compositions, Hallén took his stylistic starting-point in Leipzig Romance and the tonal language of Robert Schumann. He later gained strong influences from Richard Wagner's music, and in later works, among them the opera *Waldemarsskatten* (The Treasure of Waldemar), these stylistic elements have fused into a more Nordic style.

He was elected to Kungliga Musikaliska Akademien (The Royal Swedish Academy of Music) on April 24 1884, as member no. 468.

B. Tommy Andersson

Trans. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Julius Bagge, Stockholm, J.B. 77.

Text on the front page: "Herrn Musikdirektor / Friedrich Reichel / in Dresden / gewidmet / Drei Lieder / für Frauenchor mit / Pianofortebegleitung / Tre sänger / för Fruntimmerskör och / Pianoforte / komponerade af / Andreas Hallén / Op. 24 / Julius Bagge / Stockholm".

Year of composition: Approx. 1880.